

הכיבוי **מותר**, שכן הותרו המלאכות ביום טוב, לכל צרכי הנאת היום.

ולדעת חכמים – לא הותרו מלאכות ביום טוב אלא לצורך אכילה, ומאחר שאין בכיבוי זה צורך אכילה, **אסור** הוא^א.

כיבוי דלקה ביום טוב

דלקה שיש בה סכנת נפשות הכל מודים שמותר לכבותה ביום טוב משום פיקוח נפש.

ונחלקו חכמים, מה הדין כשרוצה לכבות את הדלקה מפני הפסד ממון.

לדעת רבי יהודה – מאחר שיש בכיבוי זה צורך יום טוב, שאם ישרף ביתו, לא יהיה לו היכן לשבת ביום טוב, ויהיה חשוף לשרב ולגשמים, לכן הכיבוי **מותר**, כי הותרו המלאכות ביום טוב, לכל צרכי הנאת היום.

ולדעת חכמים – לא הותרו מלאכות ביום טוב אלא לצורך אכילה, ומאחר שאין בכיבוי זה צורך אכילה, **אסור** הוא.

מחלות עינים שיש בהם סכנת נפשות

כל מחלות העיניים המנויות להלן, **כשהן בתוקפן**, יש בהן סכנת נפשות, כמבואר במסכת עבודה זרה, שורייני דעינא באובנתא דלבא תלו [=ראיית העיניים מעורה ואחווה בדופני הבשר שתחת הלב], **ומותר לחלל את השבת, לתת בעין כחול לרפואתן**. ואלו הן:

א. רירא. היא דלקת עינים המוציאה ריר שמגליד תמיד.

ב. דיצא. היא מחלת עיניים הנוקבת בעין כמו מחט.

ג. דמא. הוא שטף דם בעין.

ד. דמעטא. היא עין המדמעת תמיד.

ה. קדחתא. היא קדחת, [כלומר חום גבוה], הבאה מחמת חולי העיניים.

^א מכאן יש למחות את הנשים שרגילות להסיר הפתילה מתוך השמן כשהיא דולקת, ומשימין אותה על הקרקע. וכן שלא לכסות את האור. ומה שנהגו העולם להדליק הנר מיום טוב לחברו, ואין מדקדקין אם הוא לילה, ולעיל פירשתי דהוי הכנה, ואין יום טוב מכין לחברו. יש לומר דאף על גב שאינו לילה, מכל מקום הוא סמוך לחשיכה, ואף באותו יום צורך הוא אותה הדלקה. [תוס'].